

دیباچه

خداوند دانا و توانا را شاکرم که فرصتی دیگر عطا فرمود تا به پاس خدمات ارزنده و زحمات بی‌بدیل استادان و پژوهشگران و در راستای ترویج زبان و ادبیات فارسی در شبه‌قاره، تلاش دیگر در قالب چاپ و نشر شکل گیرد تا شماره‌ای از فصلنامه «قندپارسی» به مقالات سرکار خانم پروفیسور سیده بلقیس فاطمه حسینی اختصاص یافته و در اختیار استادان، پژوهشگران، دانشجویان و علاقمندان به زبان و ادب فارسی قرار گیرد. این ویژه‌نامه نسبت به شماره‌های پیشین خود دارای این مزیت است که از این پس فصلنامه «قندپارسی» با شماره اختصاصی شاپا (ISSN) منتشر خواهد شد. در ادامه باید به معرفی سرکار خانم حسینی پردازم.

پروفیسور سیده بلقیس فاطمه حسینی دختر مرحوم دکتر سید شاهد حسین، در سال ۱۹۴۸م، در شهر غازی‌پور در ایالت اترپرادش، چشم به جهان گشود. او دروس ابتدایی و متوسطه را در زادگاه خویش آموخت و سپس وارد دانشگاه گورکپور در ایالت اترپرادش شد و در سال ۱۹۶۹م، موفق به اخذ مدرک لیسانس گردید.

وی در سال ۱۹۷۲م، وارد دانشگاه دهلی شد و از محضر استادان برجسته‌ای از جمله پروفیسور سید امیر حسن عابدی، پروفیسور نورالحسن انصاری، دکتر بگوت سروپ، پروفیسور سید مقبول احمد، پروفیسور اسلم خان، دکتر محمد مرسلین و دیگران، کسب فیض نمود. او در سال ۱۹۷۲م، مدرک فوق لیسانس و در سال ۱۹۷۷م، مدرک دکتری خود را در رشته زبان و ادبیات فارسی از همان دانشگاه اخذ کرد.

استاد سیده بلقیس فاطمه حسینی، در سال ۱۹۷۷م به عنوان استادیار، به بخش زبان و ادبیات فارسی دانشگاه جواهر لعل نهرو، در دهلی پیوست و تا سال ۱۹۸۸م، در آن دانشگاه، مشغول تدریس بود.

وی در سال ۱۹۸۹ م به عنوان استادیار زبان فارسی در دانشگاه دهلی انتخاب گردید و در سال ۱۹۹۷ م، به درجهٔ پروفیسوری رسید و از سال ۲۰۰۳ تا ۲۰۰۶ م؛ و همچنین از سال ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۳ م ریاست بخش زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه دهلی را بر عهده داشت. سیده بلقیس فاطمه حسینی، در سال ۲۰۰۸ م، به پاس خدمات شایسته در ترویج زبان و ادبیات فارسی، از رئیس جمهوری هند، «گواهی افتخار» دریافت نمود. وی، در سال ۲۰۱۴ م پس از ۴۶ سال تدریس، پژوهش و پاسداری از زبان و ادبیات فارسی در هند، به درجه بازنشستگی نایل آمد.

برخی از آثار ایشان به شرح زیر می‌باشد

۱. مطالعه انتقادی ادبیات هند و ایران، ۱۹۹۸ م؛
  ۲. تصحیح مثنوی مرآت‌المعانی، ۲۰۰۲ م؛
  ۳. تصحیح لهجات سکندر شاهی.
  ۴. مقالات عابدی، ۲۰۰۳ م؛
  ۵. سیمای عابدی، ۲۰۰۴ م؛
  ۶. کلیات فارسی حلم و مثنوی قرّة‌العین، ۲۰۰۶ م؛
  ۷. ترجمه سفر چشمه کوچک (مجموعه داستان)، اردو، ۲۰۱۰ م؛
  ۸. ترجمه راز انار سرخ (مجموعه داستان)، اردو، ۲۰۱۱ م؛
  ۹. ترجمه کتاب اقبال لاهوری، تألیف مجتبی مینوی، انگلیسی؛
  ۱۰. ترجمه نمایشنامه «دیکته»، تألیف گوهر مراد، انگلیسی؛
  ۱۱. ترجمه نمایشنامه «پرواز بندان» تألیف گوهر مراد، انگلیسی.
- در پایان شایسته می‌دانم از سرکار خانم پروفیسور سیده بلقیس فاطمه حسینی که با خانه فرهنگ ج.ا. ایران در دهلی نو ارتباط همیشگی در طول سالیان خدمت خود داشته و در تمامی دوره‌های دانش‌افزایی زبان فارسی که از سوی این مرکز فرهنگی برگزار شده، شرکت کرده است، تقدیر نموده و سال‌های با عزت و افتخار برای ایشان در نشر ادب و فرهنگ ایران زمین آرزو نمایم.